

Čerminová, Jana

Václav Cejpek

In: Fasora, Lukáš; Čermin, Jan; Čerminová, Jana; Hanuš, Jiří; Málíková, Michaela. *Sto tváří, sto příběhů : vybrané osobnosti v dějinách Filozofické fakulty Masarykovy univerzity*. Vydání první Masarykova univerzita, 2020, pp. 387-389

ISBN 978-80-210-9382-9; ISBN 978-80-210-9605-9 (online ; pdf)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/143153>

Access Date: 01. 12. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Václav Cejpek

Národnost: česká

Datum narození: 21. března 1953

Místo narození: Brno

Akademické působení

Divadelní vědec Václav Cejpek se po maturitě na gymnáziu (1972) rozhodl studovat germanistiku na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity (tehdy UJEP). Toho roku se však germanistika otevírala pouze v dvouoborové kombinaci – přibral si proto ještě druhý obor, divadelní vědu. Cejpek se tedy ke svému budoucímu profesnímu zaměření dostal vlastně náhodou. V průběhu studia ho však druhý obor zaujal: nejvíce jej ovlivnil literární teoretik a teatrolog Artur Závodský. Na germanistice mu byl nejbližší Jiří Munzar. Studium ukončil v roce 1977 dvěma diplomovými pracemi – na germanistice *Heiner Müllers Verhältnis zur Tradition* a v rámci divadelní vědy *Brněnské německé divadlo v letech 1918–1932*. Rigorózní řízení ukončil v roce 1982 na německé filologii a získal titul PhDr. V roce 1988 a také o čtyři roky později absolvoval studijní pobyty ve Vídni.

V roce 1990 začal působit jako pedagog dramaturgie a dějin světového divadla na Divadelní fakultě Janáčkovy akademie múzických umění. Ve stejné době se stal předsedou Akademického senátu JAMU i akademického senátu domovské fakulty. V roce 1994 se na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity habilitoval prací *Černý anděl. Pokus o interpretaci dramatické tvorby Thomase Bernharda*. V letech 1996–2002 působil jako děkan Divadelní fakulty JAMU a v následujícím období (2003–2010) se stal rektorem JAMU. Poté zastával funkci prorektora pro studijní, pedagogickou a uměleckou činnost. V roce 2000 byl jmenován profesorem. V pedagogické činnosti se zabýval především divadelní dramaturgií, činoherní režii, dějinami světového divadla a teorií herecké tvorby. Externě přednášel i na FF MU.

Cejpek je autorem řady publikací a studií z oblasti dějin divadla. Z jeho diplomové práce vychází kniha *Brněnské německé divadlo v letech 1918–1932* (1977, 2 díly), dále je autorem děl *Současná německá dramatika* (1986, 4 sešity), *Künstler als Versager* (2004) či *Co zbylo z Ibsena* (2006). Kromě vlastní tvůrčí činnosti se věnuje i překládání teatrologických textů z němčiny.

V období, kdy byl rektorem JAMU, zastával post místopředsedy pro oblast vzdělávání České konference rektorů. Stal se členem Umělecké rady Divadelní akademie múzických umění, Umělecko-vědecké rady Vysoké školy múzických umění v Bratislavě, Vědecké rady Masarykovy univerzity, pracovní skupiny Akreditační komise MŠMT pro oblast umění a uměnověd, poradenského sboru pro kulturu Rady statutárního města Brna nebo předsedou Rady Národního divadla. V roce 2009 byl členem poroty na prestižním festivalu všech německojazyčných divadelních škol Schauspieltreffen v Curychu. Kromě toho se zúčastnil řady mezinárodních konferencí.

V roce 2014 rektor Masarykovy univerzity Václavu Cejpkovi udělil zlatou medaili MU a také získal Cenu města Brna v oblasti dramatického umění.

Profesní působení

Po absolvování FF MU nastoupil v roce 1979 do Československé televize na pozici dramaturga. Nejprve pracoval v ostravském studiu (pořady *Bakaláři*, *Divadélko pod věží*), ale po čtyřech letech se vrátil natrvalo do Brna. Spolu s Milošem Zapletalem vymyslel pro brněnskou Československou televizi pořad *Manéž Bolka Polívky*. V televizi pracoval až do roku 1987, kdy se stal dramaturgem Mahenovy činohry Národního divadla v Brně. Zde se podílel na řadě inscenací jako *Kočka na rozpálené plechové střeše* (1989), *Markéta Lazarová* (1989), *Jak se vám líbí* (1990), *Hodina mezi psem a vlkem* (1990), *Babička* (1993), *Mnoho povyku pro nic* (1997, 2001), *Malý princ* (1998), *Lucerna* (1998), *Sen noci svatojánské* (2000) nebo *Maryša* (2001). Některé divadelní kusy také osobně překládal z němčiny, například *Velikány* T. Bernharda nebo *Hodina, kdy jsme o sobě navzájem nevěděli* P. Handkeho, Lessingovu *Emilii Galotti*, Mitterovo *V jámě lvové* nebo *Ecovo Jméno růže*. V Národním divadle Brno skončil v roce 2003, kdy se stal rektorem JAMU.

Veřejná činnost

Během studia nikdy nevstoupil do Československého svazu mládeže. Po dokončení studia se Václavu Cejpkovi naskytla příležitost zůstat pracovat na fakultě, ale podmínkou byl vstup do komunistické strany. Po období váhání mezi akademickou kariérou a členstvím v KSČ se rozhodl další setrvávání v univerzitním prostředí odmítnout.

Evaluace

Profesor Václav Cejpek se zapsal do dějin české televize i divadla svými dramaturgiemi. Řadu let učil na Katedře divadelních studií Filozofické fakulty Masarykovy univerzity. Jeho domovskou vysokou školou se však na začátku devadesátých let dvacátého století stala Janáčkova akademie múzických umění, kde zastával řadu let post děkana a později i rektora.

Ohlasy

Prof. PhDr. Václav Cejpek je erudovanou a respektovanou osobností brněnského divadla s významným přesahem do širší kulturní oblasti. Jako pedagog vychoval řadu mladých umělců a odborníků, kteří se ke svému učiteli hrdě hlásí. \ [odůvodnění Ceny města Brna za rok 2014](#)

Vidět skutečnost analyticky a strukturálně, umět naslouchat, snažit se hledat a poznávat. \ [životní krédo Václava Cejпка](#)

Kromě znalostí mě studium naučilo samostatnosti, zbavilo mě ostychu a přemrštěné introverze. Naučilo mě komunikovat víc a intenzivněji se sebou samým i s lidmi kolem mě. Podnítilo mou kreativitu a bylo v tomto smyslu skvělou přípravou na mou pozdější profesi dramaturga a pedagoga.

Na celkovou atmosféru, na učitele, spolužáky. Ta doba – studoval jsem v letech 1972–1977 – byla dobou vrcholící normalizace, ale já jsem měl na fakultě pocit bezpečí, pospolitosti studentů a pedagogů, jak by to mělo na univerzitě být. Pocit jakési svobody, v níž jsme unikali krušné realitě politické. Někteří z mých tehdejších pedagogů se později stali mými dobrými přáteli a kolegy. \ [Václav Cejpek o svém vysokoškolském studiu](#)

Prameny a literatura

Ceny města Brna prof. PhDr. Václav Cejpek [online]. [cit. 19. února 2019]. Dostupné z: <<https://www.brno.cz/obcan/vyznamne-osoby-a-vyroci/ceny-mesta-brna/?pg=detail&idosobnosti=995>>.

JEŘÁBKOVÁ, Olga. *Osudy Václava Cejпка. Jak to bylo s obrazovkou, jevištěm a talárem* [online]. 2017. [cit. 19. února 2019]. Dostupné z: <<https://vltava.rozhlas.cz/osudy-vaclava-cejпка-jak-bylo-s-obrazovkou-jevistem-a-talarem-5981783>>.

Prof. PhDr. Václav Cejpek [online]. [cit. 19. února 2019]. Dostupné z: <<https://is.muni.cz/auth/osoba/33919>>.

Prof. PhDr. Václav Cejpek [online]. [cit. 19. února 2019]. Dostupné z: <<http://www.jamu.cz/organy-skoly/plesak.html>>.

Prof. Václav Cejpek (21. 3. 1953) [online]. [cit. 19. února 2019]. Dostupné z: <<http://www.jamu.cz/o-nas/historie-jamu/historie-rektoru/prof-vaclav-cejpek.html>>.

Rozhovor s Václavem Cejpkem o divadle i vzdělávání [online]. 2008. [cit. 19. února 2019]. Dostupné z: <<https://www.respekt.cz/rozhovory/s-vaclavem-cejpkem-o-divadle-i-vzdelavani>>.

Václav Cejpek [online]. [cit. 19. února 2019]. Dostupné z: <<https://www.fdb.cz/lidi-zivotopis-biografie/97404-vaclav-cejpek.html>>.

Václav Cejpek [online]. [cit. 19. února 2019]. Dostupné z: <<http://www.ndbrno.cz/modules/theaterarchive/?h=person&a=detail&id=1702>>.

Václav Cejpek [online]. [cit. 19. února 2019]. Dostupné z: <<https://www.i-divadlo.cz/profilu/vaclav-cejpek>>.

Václav Cejpek [online]. [cit. 19. února 2019]. Dostupné z: <<https://www.muni.cz/o-univerzite/vyznamenani/1022>>.

Václav Cejpek: „Z oborů nabízených Filozofickou fakultou MU bych si dokázal vybrat“ [online]. [cit. 19. února 2019]. Dostupné z: <<https://www.phil.muni.cz/o-nas/nasi-absolventi/vaclav-cejpek>>.

TŘEŠTÍK, Michael (ed.). *Kdo je kdo. Osobnosti české současnosti. 5000 životopisů*. Praha: Agentura Kdo je kdo, 2002, s. 71.